

do vlastnictví připsány nejsou, a zjištění to jest dle § 6, odst. 1. zák. o ss závazným i pro nss.

Nejsou-li však nemovitosti ty vlastnictvím obce, pak schází zákonný předpoklad pro použití předpisů §§ 1 a 5 zák. ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n.

Vzhledem k úvahám těmto bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1232.

Úředníci obecní: Ustanovení § 41, odst. 3 zák. ze dne 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. lze užití také na výhody poskytnuté po té, kdy zákon ten nabyl platnosti.

(Nález ze dne 18. března 1922 č. 3581.)

V ě c: Viktor N. ve V. proti moravskému zemskému výboru v Brně (přísedící Dr. Budínský) stran úpravy služebních požitků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ve schůzi správní komise města V. ze dne 9. dubna 1920 byly st-li upraveny požitky tak, že základní služné a bytné normováno podle zákona ze dne 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. a počet služebních let započitatelných pro trienálky ustanoven podle návrhu finančního odboru na 21 roků. Ve schůzi téže komise dne 7. července 1920 bylo schváleno, aby úředníci s vysokoškolským vzděláním byli zařazeni do VIII. hodn. třídy 2. stupně (státních úředníků) a schválen dále návrh, aby st-li při tomto zařazení přiznány byly toliko 4 trienálky na místo dosavadních sedmi. Usnesení toto sděleno st-li výměrem ze dne 31. října 1920 č. --

O stížnosti jím podané rozhodl žal. úřad . . . . zamítavě, poněvadž úprava ze dne 9. dubna 1920 byla jen provisorní a byla nahrazena definitivní úpravou podle kolektivní smlouvy ze dne 29. dubna 1920, zákonem ze dne 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. zachovány u úředníků již ustanovených jen výhody, které měli již v den účinnosti zákona a konečně protože st-l slouže od 1. ledna 1912 má do 7. července 1920 včítajíc léta válečná pouze 12 služebních roků.

O stížnosti do rozhodnutí tohoto podané uvážil nss toto:

St-l vyvozuje nárok svůj především z usnesení správní komise města V. ze dne 9. dubna 1920, jímž nesporně, ač služební doba jeho započala teprve dnem 1. února 1911, byla mu služební léta určena počtem 21 a přiznáno 7 trienálek. Žal. úřad namítá však, že úprava tato byla pouze provisorní a že zmíněné usnesení stalo se teprve po platnosti zákona ze dne 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n.

Pokud jde o první tvrzení, není ani v protokole o schůzi správní komise ze dne 9. dubna 1920, ani v jednáních jí předcházejících vůbec zmínky o tom, že šlo o úpravu provisorní anebo, že určení 21 let bylo jen početní pomůckou pro vypočtení platu. Vzhledem k tomu nemohl nss sdíleti názor žal. úřadu opírající se jedině o dodatečnou zprávu finančního odboru a presidia správní komise připojenou k odvolání st-lovu, pro jejíž stanovisko není ve spisech opory, musel naopak uznati správným právní

názor st-ův, že zmíněným usnesením bylo mu pro postup platový započteno 21 let, čímž odpadlo uvažování o dalších vývodech st-ových opírajících se o to, že již při definitivním jmenování přiznáním vyšších požitků bylo mu připočteno 6 služebních let.

Pokud jde o druhou námitku žal. úřadu dlužno vycházeti z toho, že cit. zákon stanoví minimum příjmů ponechávaje obcím na vůli, aby přiznaly platy vyšší (§ 19 cit. zák.). Jestliže tudíž obec za platnosti tohoto zákona, vědouc, jaké minimum platové jest poskytnouti, usnesla se na vyšších platech tím, že výhodněji započetla úředníku dobu rozhodnou pro určení trienálek, nelze tvrditi, že by toto, byť po nastalé účinnosti zákona se stavší ustanovení nebylo výhodou ve smyslu § 41, odst. 3 leg. cit. a že by k ní při pozdějších úpravách jako k přiznané výhodě nesmělo býti přihlédáno.

Ježto tudíž nař. rozhodnutí zakládá se na nesprávném právním názoru, že nelze § 41, odst. 3 cit. zák. užití na výhody poskytnuté po platnosti tohoto zákona, bylo je jako zákonem neodůvodněné zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 1233.

Úředníci státní: Propočtení služební doby u kancelářského úředníka skupiny D, jmenovaného individuálně, s předchozí službou soukromou a službou u finanční stráže. Použitelnost předpisů zákona ze dne 12. prosince 1919 č. 28 sb. z. a n. z r. 1920 o reorganizaci finanční stráže.

(Nález ze dne 18. března 1922 č. 3582.)

Věc: Josef J. ve V. M. proti ministerstvu spravedlnosti stran propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vrchní oficiál Josef J. s názvem ředitele kanceláří nastoupil službu úředníka soudní kanceláře skupiny E dne 1. prosince 1897, maje zkoušku maturitní, vykonal pak druhou zkoušku kancelářskou dne 28. prosince 1905 a zkoušku knihovni dne 2. září 1908. Před nastoupením nynější státní služby byl od 1. ledna 1885 do 30. června 1888, tedy po 3 roky 6 měsíců zaměstnán v advokátní kanceláři a v době od 1. července 1888 do 30. listopadu 1897, tedy po 9 roků 5 měsíců u finanční stráže. Podle nařízení ze dne 9. prosince 1919 č. 18 sb. z. a n. z r. 1920 byl přeřazen dnem 1. února 1920 do skupiny D.

K přihlášce jeho za účelem provedení zákonů ze dne 9. dubna 1920 č. 222 sb. z. a n., ze dne 7. října 1919 č. 541 sb. z. a n. a z 18. prosince 1919 č. 25 sb. z. a n. z r. 1920 byly mu pokázány dekretem předsednictva vrchního zemského soudu v Praze ze dne 22 července 1921 Pres — počínajíc dnem 1. ledna 1921 požitky VII. hodnostní třídy 2. stupně, při čemž propočtena mu byla služební doba takto: 1. soukromá služba v advokátní kanceláři 3 r. 6 m., 2. služba u finanční stráže 9 r. 5 m., 3. služba ve skupině D § 52 služ. pragm. 23 r. 1 m., 4. válečná pololetí 2 r. 6 m., celkem 38 r. 6 m. Podle § 3 č. 2 a § 4 č. 2 a § 16 b) nařízení ze dne 22. prosince 1920 č. 666 sb. z. a n. odpočteno 5 r. 2 m., zbývá k propočtení